

havn, i Kjøbenhavn, og at det var en Følelse, som vi skulle tage alvorligt Hensyn til. Jeg synes rigtignok, at hvad det ærede Medlem i saa Henseende ansøgte, vilde føre til, at man ikke vilde have Nogetsomhelst i Kjøbenhavn, og at Regjeringen burde have Søde et Par Maaneder i Kjøbenhavn, et Par Maaneder i Thyen, et Par Maaneder paa Langeland osv. Det ærede Medlem oplyste os om de store Distancer, der vilde medføre overordentlig store Vanskeligheder for Laanebestyrelsen i Kjøbenhavn, naar den skulde correspondere med Medhjælperne i Provindserne for at komme til sikker Dom over Panters Godhed, og de mange andre Vanskeligheder, som denne Correspondance overhovedet vilde medføre. Jeg tillader mig at troe, at dette Argument ikke har Noget at betyde. Jeg troer, at der er Pengeinstituter foruden Overformynderiet, der have saa store Forbindelser med Sylland, at de ofte sættes i den Nødvendighed at correspondere for at søge Oplysninger, uden i ringeste Maade at være generede ved den forfærdelige Afstand mellem Hovedstaden og Sylland, hvorfra man visse Tider paa Aaret skulde være affondret. Jeg troer virkelig, at det ærede Medlem her maa have tænkt paa en længst forbigangen Tid og ikke paa en Tid som den nuværende, hvor Communicationsmidlerne dog ere blevne saa betydeligt forbedrede — jeg vil ikke tale om de i den senere Tid fremlagte Forslag om en endnu hyderligere Forbedring af Communicationsmidlerne. Jeg vil samtidig berøre et andet Punkt, som fremkom i det ærede Medlems Foredrag: den store Væstfæstiggelse, der vil paalægges Overformynderen i Kjøbenhavn, og de store Vanskeligheder ved at bedømme jydsk Eendomme. Jeg troer, at de, der have haft med store Forretninger at gjøre, ville finde, at eensartede, fuldkommen eensartede, som disse Forretninger ere, om de ogsaa angaae store Summer og strække sig til fjernliggende Dele af Landet, kunne de ikke frembyde saadanne Vanskeligheder, som det ærede Medlem omtalte. Det var denne Deel af Foredraget, der for mig har været aldeles ufattelig, aldeles ubegribelig. Dernæst omtalte det ærede Medlem — jeg vil tage dette Punkt først, thi endt jeg senere kommer til at udvikle

det nærmere —, at en enkelt Mand ikke burde have stor Indflydelse paa, om Laan bevilges eller ikke; thi det kunde tænkes, han havde saaledes kastet sit Blik paa Kjøbenhavnske Eendomme, var saa forstenet i en vis Anskuelse, at han derfor ikke vilde tage tilbørligt Hensyn til, om andre Eendomme, der tilbødes som Sikkerhed, virkelig vare sikke. Jeg kan ikke nægte, at i denne Sag er en saadan Opstilling urimelig; thi Kjøbenhavn er Hovedstaden, er Concentrationspunktet for alle finansielle Forretninger, det eneste Sted, hvor der med Letthed kan foretages Forretninger af større Betydning. Det havde jeg ikke ventet at see opstillet i denne Sag af det ærede Medlem, navnlig ikke saa farvet og blottet for Grunde, som han opstillede det. Der er ganske sikkert ikke altid taget det fornødne Hensyn af Overformynderierne, der er blevet begaaet store Letsindigheder — ikke i den Retning, man har tillagt Overformynderierne, men i andre. Det er en Historie, vi Alle kjende, at der er blevet anbragt en Deel af de Umyndiges Midler i den saakaldte Hypotheklaaneforening, i hvilken der sandelig er skeet Misligheder, som man godt kunde bedømme, hvis man grundig havde sat sig ind i Sagen. Det Slags Misligheder eller Feiltagelser ere begaaede, og netop fordi det Slags Feiltagelser ere begaaede, er det, at jeg hilser denne Lov, — hvor der er enkelte Punkter, som jeg ikke kan samstemme i — med Glæde. Een Ting maa det komme os Alle an paa. Det kommer ved en Lov om Umyndiges Midler ikke væsentlig an paa, om Brødre, Fættre eller Onkler i den og den By kunne faae en Prioritet, om Brevene gaae hurtigere, om Visforholdene om Vinteren lægge Hindringer veien, eller deslige; hvad det kommer an paa, er det, at den Umyndige, der af Staten forbindes til at anbringe sine Penge paa en vis Maade, har fuldkommen Sikkerhed, og det har han ikke naaet ved noget Lovforslag, som hidtil er fremkommet, heller ikke ved den Forandring, som den sidste ærede Taler foreslog, saaledes som ved, hvad der nu foreligger. Det undrer mig, at det ærede Medlem, der jo ganske vist har villet belyse Sagen saaledes, at den stod fuldkommen klar for Thinget, har glemt det Væsentligste, og det undrer mig, at han har